

[Justitsministeren]

holdstilladelse, hvis man så ikke samtidig som en grundlæggende forudsætning ændrer de materielle regler på en sådan måde, at det ikke blot bliver som den lov, vi kender i dag i Danmark, nemlig at et vist antal måneder under alle omstændigheder må gå til sagsbehandling, og hvis man så blot klager 1 eller 2 gange, har man allerede passeret de 12 måneder. Det ville, som jeg også sagde i formiddags, blot indebære, at samtlige, der søgte om asyl i Danmark, også uden videre ville kunne opnå det, fordi de alene ved at klage, når klagerne har opsættende virkning, havde en mulighed for at trække det ud. Det er derfor jeg siger, at der er en sammenhæng mellem sagsbehandlingstiden og de regler, der regulerer adgangen til at kunne klage over afgørelser.

Til fru Pia Kjærsgaard, som pludselig bredte debatten ud til også at omfatte en række andre udlændingesager, der ikke rigtig har noget med asylproblematikken at gøre, må jeg blot sige, at jeg ikke kan forvalte loven efter TV 2's nyheder eller efter TV-Avisen, det ville ikke være sagligt, men tværtimod yderst kritisabelt. Det kan ikke være sådan, at de, der er så heldige at komme i medierne, pr. automatik opnår nogle rettigheder, som ikke gælder for andre, selv om jeg erkender, at mediernes behandling selvfølgelig giver en baggrund for politisk optræden.

Men jeg må da også sige og med speciel adresse til Fremskridtspartiet, at der kan være noget vist selvmodsigende i, at Fremskridtspartiet her i salen har en holdning til udlændingepolitikken, som er ekstremt restriktiv, hvis det samtidig, hver gang der rejses en konkret sag, hvori der er givet afslag, uden at man kender tilstrækkeligt til detaljer og baggrund, pr. automatik farer ud og siger, at ministeren er helt urimelig, og at det er en forkert afgørelse; der må være en konsekvens i holdningen.

Til allersidst til hr. Arne Melchior: Jeg har ikke tænkt mig at sende nogen blomster til Det Radikale Venstre. Det, der er min og regeringens opfattelse, er, at vi nu burde køre disse sager videre og få dem afgjort efter den normale hidtidige praksis, og i det omfang, der ikke blev givet opholdstilladelser, burde der ske en tilbagesendelse eller en udrejse for de pågældende. Så hvis dette forslag måtte blive vedtaget, bliver der ikke i den anledning givet nogen blomster fra min eller fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

I forbindelse med min henvisning til læserbrevet i Politiken om undersøgelsen sagde justitsministeren, at det var der ikke grund til, og det kunne man ikke rigtig tilslutte sig, fordi det var jura og meget indviklede sager, der egnede sig bedst for Folketinget. Hvis jeg hørte rigtigt, forstår jeg slet ikke argumentationen.

Det drejer sig først og fremmest om nogle mennesker, der søger om nogle rettigheder i vores system. Det drejer sig om nogle meget indviklede sagsge, om en 5-6 forskellige instanser, som dels skal henholde sig til politivedtægter og lovgivningen og dels til nogle skøn og nogle politiske vurderinger. Der er da masser af forskellige aspekter i en sådan sagsbehandling. Hvorfor i alverden skulle man ikke lade nogle friske øjne kigge på det? Andre steder i administrationen har man da ladet private konsulentfirmaer kigge på, hvordan sagsbehandlingen foregår. Jeg synes, det ville være en glimrende lejlighed til at få aflivet nogle af de myter, vi i dag har slået hinanden i hovedet med gang på gang. Hvis det kunne bidrage lidt til at skabe en mere sober og anstændig flygtningedebat, synes jeg, vi ville være nået langt.

(Kort bemærkning).

**Pia Kjærsgaard (FP):**

Jeg sagde netop til ministeren, at Fremskridtspartiet ikke havde tænkt sig at gøre noget som helst lovgivningsmæssigt, og med hensyn til de to konkrete sager er jeg fuldstændig enig med ministeren i, at det bestemt ikke er medierne, der skal bestemme, hvem der skal have ophold her i landet, men det må man nok sige at de har fået lov til med palæstinensersagen. Nu henviste jeg altså til to andre sager, hvor jeg har en klar opfattelse af, at folk undrer sig over, hvorfor i alverden der netop i de to sager ikke er givet opholdstilladelse. Justitsministeren skal lægge mærke til, at det er to socialdemokratiske folketingsmedlemmer og bestemt ikke Fremskridtspartiets medlemmer, der er gået ind i de sager. Vi vil ikke pålægge ministeren noget som helst, for vi mener netop, at ministeren har kompetencen i enhver sag.

Ministeren talte med meget store ord og bogstaver til hr. Arne Melchior. Det kan også være nødvendigt en gang imellem, det medgi-